

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 492/2011,

annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011,

työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella

(kodifikaatio)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

kaikki jäsenvaltioiden työntekijöiden työhön, palkkaukseen ja muihin työsuhteen ja työllistymisen ehtoihin liittyvä sekä työntekijöiden oikeutta liikkua vapaasti unionin alueella palkatun työn saamiseksi koskeva, kansalaisuuteen perustuva syrjintä poistetaan, jollei yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvista rajoituksista muuta johdu.

(3) On annettava säännökset, joilla toteutetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 ja 46 artiklan vapaata liikkuvuutta koskevat tavoitteet.

(4) Vapaa liikkuvuus on työntekijöiden ja heidän perheidensä perusoikeus. Työvoiman liikkuvuuden unionin alueella tulee olla työntekijöille eräs niistä keinoista, joilla mahdollistetaan heidän elin- ja työolojensa parantaminen ja helpotetaan heidän sosiaalista etenemistään samalla tukien jäsenvaltioiden taloudellisten tarpeiden tyydyttämistä. Kaikille jäsenvaltioiden työntekijöille on turvattava oikeus itse valita työnsä unionin alueella.

(1) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

(2) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionin alueella on turvattava. Tämän tavoitteen saavuttaminen merkitsee, että

(5) Tämä oikeus olisi tunnustettava tekemättä eroa pysyvän työntekijän, kausityöntekijän, rajatyöntekijän sekä sellaisten henkilöiden välillä, jotka harjoittavat palvelujen tarjoamista.

(6) Jotta oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voitaisiin käyttää objektiivisten arviointiperusteiden mukaan vapaasti ja arvokkaasti, on turvattava niin tosiasiallinen kuin oikeudellinenkin tasa-arvo kaikessa, mikä liittyy toimimiseen palkatussa työssä ja asunnon saantiin; kaikki esteet työvoiman vapaan liikkuvuuden tieltä tulee poistaa ottaen erityisesti huomioon edellytysten luominen työntekijän perheen sopeutumiselle vastaanottavan maan oloihin.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 11.2.2011, s. 170.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. maaliskuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽⁴⁾ Katso liite I.

- (7) Unionin työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaate merkitsee, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset ovat työnsaannin suhteen yhtäläisessä asemassa kotimaisten työntekijöiden kanssa.
- (8) On tarpeen tehostaa työnvälitystä ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla, erityisesti välittömällä yhteistyöllä keskustason työvoimaviranomaisten ja alueellisten viranomaisten välillä sekä yhteensovittamalla tiedotusta paremman yleiskuvan antamiseksi työmarkkinoista. Muuttoa suunnitteleville työntekijöille olisi säännöllisesti tiedotettava elin- ja työoloista.
- (9) Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, työllisyyden ja ammatillisen koulutuksen kesken vallitsee läheinen yhteys, etenkin kun viimeksi mainitun tavoitteena on luoda työntekijöille edellytykset toiselta unionin alueelta tehdyn konkreettisen työtarjouksen vastaanottamiseen. Tämän johdosta onkin välttämätöntä, ettei näitä ongelmia tarkastella erillisinä vaan toisistaan riippuvina ottaen samalla huomioon alueelliset työllisyysongelmat. Siksi jäsenvaltioiden pyrkimyksiä on ohjattava niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi unionin tasolla,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TYÖ, YHDENVERTAINEN KOHTELU JA TYÖNTEKIJÄN PERHE

1 JAKSO

Työn saanti

1 artikla

1. Jokaisella jäsenvaltion kansalaisella on oltava asuinpaikasta riippumatta oikeus ryhtyä palkattuun työhön ja toimia siinä toisen jäsenvaltion alueella kyseisen valtion kansalaisten työnte-ko-ko-ko koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Hänellä on erityisesti oltava sama oikeus ottaa vastaan tarjolla olevaa työtä toisen jäsenvaltion alueella kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisella.

2 artikla

Jokainen jäsenvaltion kansalainen ja jokainen jäsenvaltion alueella toimiva työnantaja voi tehdä voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti työhakemuksia ja -tarjouksia sekä työsopimuksia ja toimeenpanna niitä edellyttäen, ettei se johda syrjintään.

3 artikla

1. Tämän asetuksen mukaan ei jäsenvaltion lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka hallinnollista käytäntöä saa soveltaa, jos:

- a) niissä asetetaan sellaisia rajoituksia tai ehtoja työn hakemiselle tai työpaikan tarjoamiselle tai ulkomaalaisen oikeudelle ottaa vastaan työtä ja työskennellä, jotka eivät koske oman maan kansalaisia; tai
- b) niiden yksinomaisena tai pääasiallisena tarkoituksena tai vaikutuksena on, huolimatta siitä, että niitä sovelletaan kansalaisuudesta riippumatta, estää muiden jäsenvaltioiden kansalaisia saamasta tarjottua työtä.

Ensimmäinen alakohta ei koske tarjotun työn tai tehtävän laadusta johtuvaa kielitaitovaatimusta.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin säännöksiin ja käytäntöihin kuuluvat erityisesti ne, joilla jossakin jäsenvaltiossa:

- a) määrätään erityismenettelystä ulkomaisen työvoiman työhönotossa;
- b) rajoitetaan avoimista työpaikoista ilmoittamista lehdistössä tai muissa tiedotusvälineissä taikka tehdään se riippuvaiseksi muista kuin niistä edellytyksistä, joita sovelletaan kyseisen valtion alueella toimiviin työnantajiin;
- c) asetetaan työnsaannin ehdoksi, että asianomainen on otettu työnvälitysviranomaisen pitämään luetteloon, tai estetään yksityisen henkilön työhön ottaminen, jollei hän asu kyseisen valtion alueella.

4 artikla

1. Lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla lukumääräisesti tai suhteellisesti rajoitetaan jäsenvaltiossa ulkomaisen työntekijöiden työhönottoa jossakin yrityksessä, jollakin toimialalla tai alueella taikka kansallisella tasolla, ei sovelleta muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin.

2. Jos jäsenvaltiossa harjoitettavaa toimintaa varten myönnettävän avustuksen saamisen ehtona on, että työntekijöistä tietty vähimmäismäärä on kotimaisia työntekijöitä, rinnastetaan muiden jäsenvaltioiden kansalaiset kotimaisiin työntekijöihin ammatin pätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

5 artikla

Jäsenvaltion kansalaisen on työtä toisesta jäsenvaltiosta hakiesaan saatava siellä samaa apua, jota kyseisen valtion työnvälitysviranomainen antaa oman valtion kansalaisille heidän hakiesaan työtä.

6 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisen ottamiselle työhön toiseen jäsenvaltioon ei saa asettaa sellaisia terveydentilaa, ammattitaitoa tai muuta seikkaa koskevia edellytyksiä, jotka kansalaisuuden perusteella syrjivät heitä toisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden näiden hakiessa samaa työtä.

2. Jäsenvaltion kansalainen, joka on saanut muusta kuin omasta valtiostaan olevalta työnantajalta nimenomaan hänelle tehdyn työtarjouksen, voidaan saattaa tutkittavaksi ammatillisen pätevyytensä suhteen, jos työnantaja työtarjouksen tehdessään on nimenomaisesti sitä vaatinut.

2 JAKSO**Työskentely ja yhdenvertainen kohtelu****7 artikla**

1. Jäsenvaltion kansalaista ei työntekijänä saa kansalaisuutensa vuoksi saattaa toisen jäsenvaltion alueella kotimaisiin työntekijöihin verrattuna eri asemaan työ- ja palvelussuhteen ehtojen suhteen; tämä koskee erityisesti palkkausta, irtisanomista ja työttömyyden sattuessa paluuta saman alan työhön tai uudelleen työllistämistä.

2. Hänen on saatava samat sosiaaliset ja verotukseen liittyvät edut kuin kotimaisten työntekijöiden.

3. Hänellä on oltava sama oikeus ja yhtäläiset edellytykset kuin kotimaisilla työntekijöillä osallistua koulutukseen ammatillisissa oppilaitoksissa sekä uudelleen- ja jatkokoulutuskeskuksissa.

4. Kollektiivisen tai yksilöä koskevan sopimuksen määräys taikka muu työehtojen sääntelyä koskeva määräys, joka koskee työn saantia, palkkausta ja muita työehtoja sekä irtisanomista, on mitätön sikäli kuin siinä asetetaan tai sallitaan edellytyksiä, jotka asettavat toisten jäsenvaltioiden kansalaiset työntekijöinä eriarvoiseen asemaan.

8 artikla

Työntekijällä, joka on jäsenvaltion kansalainen ja työssä toisen jäsenvaltion alueella, on oltava yhtäläinen oikeus ammattiyhdistysten jäsenyyteen ja siihen kuuluvien oikeuksien käyttämiseen, mukaan lukien äänioikeus sekä kelpoisuus tulla valituksi ammattiyhdistysten hallinto- ja johtotehtäviin. Häneltä voidaan evätä kuitenkin osallistuminen julkisoikeudellisten elinten hallintoon sekä julkisoikeudellisesti säädetyn tehtävän hoitaminen. Hänellä on oltava vaalikelpoisuus yrityksen työntekijöitä edustaviin elimiin.

Ensimmäinen kohta ei vaikuta niiden lakien tai asetusten säännöksiin, jotka tietyissä jäsenvaltioissa antavat muista jäsenvaltioista oleville työntekijöille laajemmat oikeudet.

9 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisella, joka on työssä toisen jäsenvaltion alueella, on asumisen suhteen oltava samat oikeudet ja edut kuin kotimaisilla työntekijöillä, mukaan lukien omistusoikeuden saaminen hänelle välttämättömään asuntoon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut työntekijät voivat sillä alueella, jossa ovat työssä, samoin oikeuksin kuin kotimaiset työntekijät ilmoittautua asunnonhakijoiden luetteloon, jos sellainen on, ja saada siitä johtuvat oikeudet ja edut.

Työntekijän perheen, joka on jäänyt lähtömaahan, katsotaan tässä suhteessa kuuluvan sanotulla alueella asuviin, jos kotimaisiin työntekijöihin sovelletaan samanlaista oletusta.

3 JAKSO**Työntekijän perhe****10 artikla**

Jos jäsenvaltion kansalainen on tai on ollut työssä toisen jäsenvaltion alueella, on hänen lapsillaan, jos he asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, oikeus osallistua peruskoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen samoin edellytyksin kuin tämän valtion kansalaisilla.

Jäsenvaltioiden on tuettava toimenpiteitä, joilla pyritään turvaamaan näille lapsille parhaat mahdolliset edellytykset osallistua tähän opetukseen.

II LUKU**AVOINTEN TYÖPAIKKOJEN JA TYÖHAKEMUSTEN
VÄLITTÄMINEN SEKÄ TASAPAINON AIKAANSAAMINEN
TYÖMARKKINOILLA****1 JAKSO****Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja yhteistyö komission kanssa****11 artikla**

1. Jäsenvaltioiden tai komission on pantava alulle tai toteutettava yhteisesti työllisyyttä ja työttömyyttä koskevia tutkimuksia, joita ne pitävät välttämättöminä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kannalta unionin alueella.

Jäsenvaltioiden keskeisten työvoimaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tavoitteenaan yhteisin toimenpitein unionin alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistäen työntekijöiden sijoittumista työhön.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä erityisviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä sekä olla yhteistyössä keskenään ja komission yksiköiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto kaikista näiden viranomaisten nimeämistä koskevista muutoksista, ja komissio antaa muutokset tiedoksi yleisölle julkaisemalla ne *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden työllistämiseen liittyvistä ongelmista samoin kuin yksityiskohtaiset tiedot työllisyystilanteesta ja sen kehityksestä.

2. Komissio vahvistaa, miten tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon 29 artiklassa tarkoitettun teknisen komitean, jäljempänä 'tekninen komitea', lausunnon.

3. Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisten on lähetettävä komission, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon teknisen komitean lausunnon, vahvistaman menettelyn mukaisesti muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä 18 artiklassa tarkoitettulle Euroopan koordinoituihin toimistolle elin- ja työehtoja sekä työmarkkinatilannetta koskevia tietoja, jotka voivat ohjata muiden jäsenvaltioiden työntekijöitä. Nämä tiedot on saatettava ajanmukaisiksi säännöllisesti.

Muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on varmistettava näiden tietojen laaja leviäminen, erityisesti asianomaisten työvoimaviranomaisten välityksellä ja käyttämällä kaikkia tiedotusvälineitä, jotka soveltuvat kyseisille työntekijöille suunnattuun tiedottamiseen.

2 JAKSO

Välitys- ja tasapainottamisjärjestelmä

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille ja 18 artiklassa tarkoitettulle Euroopan koordinoituihin toimistolle säännöllisesti ilmoitukset:

- a) avoimista työpaikoista, jotka otaksutaan voitavan täyttää muiden jäsenvaltioiden kansalaisilla;
- b) avoimista työpaikoista, jotka on osoitettu kolmansille maille;
- c) työnhakijoista, jotka ovat muodollisesti ilmoittaneet olevansa halukkaita työskentelemään muussa jäsenvaltiossa;

d) alueittain ja toimialoittain työnhakijoista, jotka ovat nimenomaisesti ilmoittaneet olevansa valmiita ottamaan vastaan työtä toisessa maassa.

Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisen on toimitettava nämä ilmoitukset mahdollisimman pian asianomaisille työvoimaviranomaisille ja työnvälitysorganisaatioille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot avoimista työpaikoista ja työnhakijoista on toimitettava noudattaen yhtenäistettyä menettelyä, jonka 18 artiklassa tarkoitettu Euroopan koordinoituihin toimistoon vahvistaa yhteistyössä teknisen komitean kanssa.

Tätä järjestelmää voidaan tarvittaessa mukauttaa.

14 artikla

1. Niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten työvoimaviranomaisten, joita asia koskee, on laadittava ja toimitettava kaikki 13 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltion työvoimaviranomaisille annettavat ilmoitukset avoimista työpaikoista.

Ensin mainittujen viranomaisten on toimitettava viimeksi mainitun jäsenvaltion viranomaisille yksilöidyt ja asianmukaiset työpaikkahakemukset.

2. Jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten on vastattava 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin hakemuksiin enintään kuukauden mittaisen kohdullisen määräajan kuluessa.

3. Työvoimaviranomaisten on taattava työntekijöille, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia, sama etuoikeus, jonka ne antavat jäsenvaltion kansalaisille kolmansien maiden työntekijöihin nähden.

15 artikla

1. Edellä 14 artiklassa määritellyt toimet toteuttaa erityisviranomainen. Kuitenkin, jos keskeiset viranomaiset ovat antaneet asianomaisen toimivallan ja jos jäsenvaltion työvoimaviranomaisorganisaatio ja työhönosoitusmenetelmät antavat siihen mahdollisuuden:

- a) jäsenvaltioiden alueellisten työvoimaviranomaisten on:
 - i) välitettävä suoraan avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä tasapainotettava työmarkkinoita 13 artiklassa tarkoitettujen tietojen ja niiden toimien pohjalta, joihin tiedot antavat aiheita;

ii) luotava suorat yhteydet välittääkseen:

- nimetyille työntekijälle tarjottuja työpaikkoja,
- yksittäisiä työhakemuksia, jotka on osoitettu tietyille työvoimaviranomaiselle tai tämän viranomaisen alueella toimivalle työnantajalle,
- kausityöntekijöitä, kun työhönottamisen on tapahduttava mahdollisimman nopeasti;

b) kahden tai useamman jäsenvaltion välisen raja-alueen toimivaltaisten alueellisten viranomaisten on vaihdettava säännöllisesti tietoja oman alueensa avoimista työpaikoista ja työnhakijoista sekä toteutettava välittömästi keskenään avoimien työpaikkojen ja työnhakemusten yhteensovittaminen ja tasapainottaminen noudattaen samaa menettelyä kuin yhteistyössä oman maansa työvoimahallinnon muiden viranomaisten kanssa.

Tarvittaessa on raja-alueiden toimivaltaisten alueellisten viranomaisten kehitettävä yhteistyö- ja palvelurakenteita voidakseen tarjota

- asiakkailleen mahdollisimman laajaa käytännön tietoa liikkuvuuteen liittyvistä eri seikoista, ja
- luodakseen liikkuvuutta koskevien yhteensovitettujen toimenpiteiden muodostamat puitteet työmarkkinaosapuolille, sosiaalialan yksiköille (etenkin julkisille, yksityisille tai yleishyödyllisille laitoksille) ja kaikille muille asianomaisille laitoksille;

c) tiettyjen ammattien ja henkilöryhmien omien, erityisen virallisen toimiluvan saaneiden työnvälitystoimistojen on oltava välittömässä yhteistyössä keskenään.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yhteisesti sovitulla tavalla laadittu luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista, ja komissio antaa tämän luettelon muutoksineen tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Kahden tai useamman jäsenvaltion välisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi perustettujen viranomaisten työhönottomenettelyjen käyttäminen ei ole pakollista.

3 JAKSO

Toimenpiteet työmarkkinoiden tasapainon säilyttämiseksi

17 artikla

1. Jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta laatimansa kertomuksen perusteella komissio yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa erittelee vuosittain avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia koskevien unionin toimenpiteiden tulokset.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tutkivat kaikki mahdollisuudet, joilla taattaisiin jäsenvaltioiden kansalaisille etusija avoimia työpaikkoja täytettäessä työpaikkojen ja työhakemusten välisen tasapainon saavuttamiseksi unionin alueella. Niiden on toteutettava kaikki asian vaatimat toimenpiteet.

3. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen II luvun täytäntöönpanosta esittäen siinä yhteenvedon tutkimuksissa ja selvityksissä esiin tulleista seikoista sekä tuoden esiin kaikki unionin työmarkkinoiden kehitystä koskevat aiheelliset seikat.

4 JAKSO

Euroopan koordinoitintoimisto

18 artikla

Euroopan työpaikkojen ja -hakemusten välityksen koordinoitintoimiston, jäljempänä 'Euroopan koordinoitintoimisto', joka toimii komission yhteydessä, yleisenä tehtävänä on edistää avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitystä ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamista unionin tasolla. Sen erityisenä tehtävänä on kaikkien tämän asetuksen nojalla komission vastualueeseen kuuluvien teknisten tehtävien hoitaminen, erityisesti kansallisten työvoimaviranomaisten avustaminen.

Euroopan koordinoitintoimisto laatii katsauksen 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ja 11 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tuloksista antaakseen tarpeellista tietoa unionin työmarkkinatilanteen odotettavissa olevasta kehityksestä; nämä tiedot toimitetaan jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä 21 artiklassa tarkoitettulle neuvoo-antavalle komitealle ja tekniselle komitealle.

19 artikla

1. Euroopan koordinoitintoimiston tehtävänä on erityisesti:

a) yhteensovittaa tarpeelliset käytännön toimet avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämiseksi ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamiseksi unionin tasolla sekä seurata tästä johtuvaa työntekijöiden liikkuvuutta;

b) näiden tavoitteiden edistämiseksi pyrkiä yhteistyössä teknisen komitean kanssa toteuttamaan yhtenäiset hallinnolliset ja tekniset toimet;

- c) jos erityinen tarve vaatii, välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia yhteistyössä erityisviranomaisten kanssa, näiden hoitamaa välitystoimintaa varten.

2. Euroopan koordinoitintoimisto toimittaa erityisviranomaisille ne työtajoukset ja työhakemukset, jotka on lähetetty suoraan komissiolle, ja se saa tiedot niiden käsittelystä.

20 artikla

Komissio voi jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittavalla tavalla ja niiden edellytysten ja menettelyjen mukaisesti, joista päätetään teknisen komitean lausunnon perusteella, järjestää muiden jäsenvaltioiden virkamiehille tutustumis- ja virkamatkoja sekä erikoiskoulutuksen saaneelle henkilöstölle jatkokoulutusohjelmia.

III LUKU

KOMITEAT, JOIDEN TEHTÄVÄNÄ ON VARMISTAA JÄSENVALTIOIDEN VÄLINEN TIIVIS YHTEISTYÖ TYÖNTEKIJÖIDEN VAPAATA LIKKUVUUTTA JA TYÖLLISYYTTÄ KOSKEVISSA ASIOISSA

1 JAKSO

Neuvoa-antava komitea

21 artikla

Neuvoa-antavan komitean tehtävänä on avustaa komissiota selvittämään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen soveltamiseen ja sen nojalla toteutettuihin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeviin toimenpiteisiin liittyviä kysymyksiä.

22 artikla

Neuvoa-antavan komitean tehtävänä on erityisesti:

- a) tutkia vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskevia ongelmia osana kunkin valtion omaa työvoimapolitiikkaa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi unionin tasolla sellaiseksi, että siten edistetään kansantalouksien kehitystä sekä työmarkkinoiden tasapainottumista;
- b) selvittää yleisesti tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden vaikutuksia;
- c) tehdä komissiolle perusteltuja ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi;
- d) komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa perusteltuja lausuntoja yleisistä tai periaatekysymyksistä, erityisesti

työmarkkinoiden kehitystä koskevien tietojen vaihdosta, työntekijöiden siirtymisestä jäsenvaltiosta toiseen, ohjelmista tai toimenpiteistä, joiden tavoitteena on ammatinvalinnanohjauksen ja ammatillisen koulutuksen edistäminen vapaan liikkuvuuden ja työtilaisuuksien lisäämiseksi, sekä työntekijöille ja heidän perheilleen myönnettävistä erilaisista avustuksista, mukaan lukien sosiaaliturva ja työntekijöiden asuminen.

23 artikla

1. Neuvoa-antavassa komiteassa on kustakin jäsenvaltiosta kuusi jäsentä, joista kaksi edustaa hallitusta, kaksi työntekijäjäjestöjä ja kaksi työnantajajärjestöjä.

2. Kukin jäsenvaltio nimeää kutakin 1 kohdassa tarkoitettua ryhmää kohden yhden varajäsenen.

3. Jäsenten ja varajäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Sama henkilö voidaan valita uudelleen.

Toimikautensa päätyttyä jäsenet ja varajäsenet jatkavat tehtävissään, kunnes heille on nimitetty seuraajat tai heidät on valittu uudelleen.

24 artikla

Neuvosto nimittää neuvoa-antavan komitean jäsenet ja varajäsenet, ja sen on työntekijä- ja työnantajajärjestöjen edustajia valitessaan pyrittävä saamaan asianmukainen edustus kultakin kyseeseen tulevalta elinkeinoelämän alalta.

Neuvosto antaa luettelon jäsenten ja varajäsenten nimistä tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

25 artikla

Neuvoa-antavan komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen edustajansa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Komitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Sen kutsuu koolle puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai vähintään yhden kolmasosan jäsenistä niin pyytäessä.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

26 artikla

Puheenjohtaja voi kutsua kokouksiin tarkkailijoiksi tai asiantuntijoiksi henkilöitä tai järjestöjen edustajia, joilla on laaja kokemus työllisyyden tai työntekijöiden liikkuvuuden alalta. Puheenjohtaja voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

27 artikla

1. Neuvoa-antava komitea on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa jäsenistä on läsnä.

2. Lausunnot on perusteltava; lausunnoista päätetään ehdotomalla enemmistöllä asianmukaisesti annetuista äänistä; pyydettyä lausuntoon on liitettävä vähemmistön mielipiteet kirjallisina.

28 artikla

Neuvoa-antava komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

*2 JAKSO***Tekninen komitea***29 artikla*

Teknisen komitean tehtävänä on avustaa komissiota valmistelemaan, edistämään ja seuraamaan kaikkia tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden soveltamiseksi suoritettuja teknisiä ja käytännöllisiä toimenpiteitä.

30 artikla

Teknisen komitean tehtävänä on erityisesti:

- a) edistää ja parantaa yhteistyötä jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kesken työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeissa teknisissä kysymyksissä;
- b) laatia menettelyt asianomaisten viranomaisten yhteistoiminnan järjestämiseksi;
- c) helpottaa komissiolle tarpeellisen ja tässä asetuksessa tarkoitettujen selvitysten ja tutkimusten toteuttamisessa tarvittavan tiedon hankintaa sekä edistää tietojen ja kokemusten vaihtoa asianomaisten hallintoelinten välillä;
- d) tutkia mahdollisuuksia teknisellä tasolla yhdenmukaistaa ne arviointiperusteet, joita jäsenvaltiot soveltavat arvioidessaan omaa työmarkkinatilannettaan.

31 artikla

1. Teknisessä komiteassa on jäsenvaltioiden hallitusten edustajat. Yhdeksi teknisen komitean jäseneksi hallitusten on nimettävä jompikumpi itseään neuvoa-antavassa komiteassa edustavista jäsenistä.

2. Kukin hallitus nimeää yhden varajäsenen muista neuvoa-antavan komitean jäsenistä tai varajäsenenä olevista edustajistaan.

32 artikla

Teknisen komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen edustajansa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Puheenjohtaja ja komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

33 artikla

Teknisen komitean tekemät ehdotukset ja lausunnot toimitetaan komissiolle ja niistä on ilmoitettava neuvoa-antavalle komitealle. Ehdotuksiin ja lausuntoihin on liitettävä teknisen komitean eri jäsenten mielipiteet kirjallisina heidän sitä pyytäessä.

34 artikla

Tekninen komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*35 artikla*

Neuvoa-antavan ja teknisen komitean työjärjestyksiä, jotka ovat voimassa 8 päivänä marraskuuta 1968, sovelletaan edelleen.

36 artikla

1. Tällä asetuksella ei vaikuteta Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen määräyksiin ydinenergia-alan ammattityön saannista, ei liioin mainitussa perustamissopimuksessa edellytettyihin toimenpiteisiin.

Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun työntekijöiden ryhmään ja heidän perheidensä jäseniin, sikäli kuin heidän oikeudellisesta asemastaan ei ole erikseen määrätty mainitussa perustamissopimuksessa tai sitä täydentävissä säännöksissä.

2. Tällä asetuksella ei vaikuteta niihin toimenpiteisiin, jotka toteutetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 48 artiklan mukaisesti.

3. Tällä asetuksella ei vaikuteta sellaisiin jäsenvaltioille asetettuihin velvoitteisiin, jotka johtuvat erityissuhteista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden tai merentakaisten alueiden kanssa tai niiden kanssa tehtävistä sopimuksista, jotka perustuvat 8 päivänä marraskuuta 1968 olemassa oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin, tai 8 päivänä marraskuuta 1968 voimassa olevista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden ja merentakaisten alueiden kanssa tehdyistä sopimuksista, jotka perustuvat jäsenvaltiolla niihin oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin.

Edellä mainittujen maiden tai merentakaisten alueiden työntekijät, jotka ovat tämän säännöksen mukaisessa palkatussa työssä jonkin jäsenvaltion alueella, eivät voi vedota tämän asetuksen säännöksiin muissa jäsenvaltioissa.

37 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava niiden välillä tehdyt työvoimaa koskevat sopimukset, yleissopimukset ja järjestelyt kirjallisina tiedoksi komissiolle heti allekirjoittamisen jälkeen ennen kuin ne tulevat voimaan.

38 artikla

Komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Tätä varten se toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden keskeisten hallintoviranomaisten kanssa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 5 päivänä huhtikuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

39 artikla

Neuvoa-antavan komitean ja teknisen komitean hallintomenot sisällytetään Euroopan unionin yleiseen talousarvioon komission pääluokkaan.

40 artikla

Tämä asetus on voimassa jäsenvaltioissa ja koskee niiden kansalaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 ja 3 artiklan soveltamista.

41 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1612/68.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

42 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
GYŐRI E.

*LIITE I***KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MYÖHEMMISTÄ MUUTOKSISTA**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68
(EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 312/76
(EYVL L 39, 14.2.1976, s. 2).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2434/92
(EYVL L 245, 26.8.1992, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY
(EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77)

Ainoastaan 38 artiklan 1
kohta

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 1612/68	Tämä aset
I osa	I luku
I osasto	1 jakso
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
II osasto	2 jakso
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artikla
9 artikla	9 artikla
III osasto	3 jakso
12 artikla	10 artikla
II osa	II luku
I osasto	1 jakso
13 artikla	11 artikla
14 artikla	12 artikla
II osasto	2 jakso
15 artikla	13 artikla
16 artikla	14 artikla
17 artikla	15 artikla
18 artikla	16 artikla
III osasto	3 jakso

Asetus (ETY) N:o 1612/68	Tämä aset
19 artikla	17 artikla
IV osasto	4 jakso
21 artikla	18 artikla
22 artikla	19 artikla
23 artikla	20 artikla
III osa	III luku
I osasto	1 jakso
24 artikla	21 artikla
25 artikla	22 artikla
26 artikla	23 artikla
27 artikla	24 artikla
28 artikla	25 artikla
29 artikla	26 artikla
30 artikla	27 artikla
31 artikla	28 artikla
II osasto	2 jakso
32 artikla	29 artikla
33 artikla	30 artikla
34 artikla	31 artikla
35 artikla	32 artikla
36 artikla	33 artikla
37 artikla	34 artikla
IV osa	IV luku
I osasto	—
38 artikla	—
39 artikla	35 artikla
40 artikla	—
41 artikla	—
II osasto	—
42 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta

Asetus (ETY) N:o 1612/68	Tämä asetus
42 artiklan 2 kohta	36 artiklan 2 kohta
42 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	36 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
42 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	36 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
43 artikla	37 artikla
44 artikla	38 artikla
45 artikla	—
46 artikla	39 artikla
47 artikla	40 artikla
—	41 artikla
48 artikla	42 artikla
—	Liite I
—	Liite II